

[Knud Bro.]

mig noget, når statsministeren fortsætter og siger: derimod gav vi udtryk for, at Ministerrådet skulle styrkes. Statsministeren kan vel ikke have større erfaringer, i hvert fald ikke meget større erfaringer i Ministerrådet end i Parlamentet, så hvis der skal være nogen konsekvens i det, må man vel i det hele taget vente, til man er kommet ind, med at udtale sig. Men jeg ser også en politik i det. Statsministeren ved jo nok, hvad han gør i denne sag. Jeg betragter det ikke som en fortaelse, når statsministeren siger, han gerne vil styrke Ministerrådet, men ikke Parlamentet. Men jeg vil samtidig understrege, at efter min og vel de flestes opfattelse er Parlamentet mere en europæisk drivkraft end Rådet.

Hr. Gert Petersen betegnede debatten i dag som deprimerende. Det kan jeg nu ikke opfatte den som, men der må også være grænser for, hr. Gert Petersen, hvor meget man kan tale om, mens man venter på, at toget skal komme. Når hr. Gert Petersen derimod siger, der er tale om lovjaskeri, må jeg protestere, for det, der har været drøftet her i dag, og det, der har været baggrund for drøftelsen, er en model, som er opstillet, for at man kan vide, efter hvilke retningslinjer man skal fortsætte de videre drøftelser. Der ligger ikke heri nogen som helst vedtagelse om, hvordan Europas fremtid skal se ud.

Jeg takker både statsministeren, handelsministeren og ministeren for udenrigsøkonomi for de meget præcise svar, vi har fået på spørgsmålene om den europæiske union. Jeg vil ikke sige, det kommer bag på mig, men der ligger vel det i svaret, hvis det skal klippes ud i pap, at vi har fundet et smukt navn til barnet, men vi ved endnu ikke, om det bliver en pige eller en dreng eller måske tvillingen.

Hr. Gert Petersen kom også ind på spørgsmålet om Parlamentet og sagde først, at han forstod ikke, at nogen ville bruge tid på at beskæftige sig med dette Parlament, og at det var sådan noget morsomt, som nogle ville tage sig til, fordi de måske havde lyst til at sidde dernede og snakke lidt, eller hvordan han nu opfatter os, men efter et langvarigt forsøg på at fortælle, hvor betydningsløst dette Parlament er, brækkede selv hr. Gert Petersens selvbeholdelse til sidst

sammen, og han sagde så til os, at han ville lige fortælle os, at det direkte valg til Parlamentet eller altså en styrkelse af Parlamentet ville betyde en øget integration, og det ville være et skæbnesvangert skridt. Der har vi hr. Gert Petersens politik i en nøddeskal, og det er også derfor, vi andre har en anden.

Nyboe Andersen: Jeg vil først gerne takke økonomi- og budgetministeren, fordi vi fik en i hvert fald for mig tiltrængt klargøring af, hvad det egentlig var, den danske regering havde tilsluttet sig eller ikke tilsluttet sig under økonomi- og finansministermødet sidste tirsdag i Luxembourg.

Jeg forstår det nu sådan, at Danmark ikke har indtaget nogen særstilling sammenlignet med de to andre nye medlemslande, men at alle tre lande har accepteret den sidste artikel, artikel 11, i communiquéet. Og budgetministeren sagde det sådan, at dette at acceptere den målsætning, at man ikke bør have mere end 4 pct. prisstigning i 1973, er da noget, som vi alle gerne vil stræbe henimod, så det kunne man dårligt lade være med at acceptere. Nu står der jo i artikel 11, at disse tre lande har erklæret sig enige i „målene“ i denne resolution; der bruges flertal, og det er ikke et oversættelsesproblem, det står der også i den engelske udgave, som vi først fik. Det må jeg i hvert fald opfatte sådan, at det ikke bare er et spørgsmål om selve prisstigningsprocenten, men at det f. eks. også er dette, at man må sigte mod at holde indkomstudviklingen inden for visse rammer, som jeg var inde på i mit indlæg i første runde. Det har jo en selvstændig betydning som led i en inflationsproces, og hvordan indkomstudviklingen former sig, og det har for Danmarks vedkommende som bekendt i høj grad en betydning for betalingsbalancenudviklingen osv., så jeg tror, at økonomiministerens må erkende, at det, den danske regering accepterer i og med artikel 11, er noget mere end bare den ene målsætning med de 4 pct.

Hvad dette med prisudviklingen angår, var statsministeren inde på, at jeg ikke skulle have bragt dette spørgsmål frem, for der kunne anføres statistik for, at det ingenlunde var Danmark, der i særlig grad havde haft inflation. Det er da rigtigt. Jeg har jo selv den statistik, som har ligget til grund for forhandlingerne på finansmini-